

Ed- Tiesa, tiesa, ne meliņi, Vecu laužu valodiņa:
Jāņu nakti meitas gāja, Raganās, vilkacēs.

Er- ai nē, Ciema meitas solījās, Jāņu nakti negulēt
Mēs ar Arni aizgājām, Guļ kā siļķes mucīnā

Ar- Guļ kā siļķes mucīnā, Riebeklības padomā.

Mā- Zin, Jāņu naktī tomēr jāuzmanās no raganām,
raganas esot!!! ģērbusās baltās drānās, vaļējiem
matiem un izskatoties tāpat kā citas sievietes.

Ar- Eh, vajadzēja salikt nātres uz palodzēm, raganas
pakaļas apdedzinātu, tagad es zinātu kura ir ragana...

Mā- Un sevišķi lopiem jāuzmanās no raganām....

Ed- Ne tikai lopiem -
Jāņu nakti nepazinu, Kura sieva, kura meita:
I sievām, i meitām Zaļi ziedu vainadziņi.

Ēr- Jāuzmanās, jāuzmanās Jāņu nakti, neatceros,
Vai tas bija dziesmu lejā, Vai Dzintaru pludmalē-
Bij` kāds balts paladziņš.

Mā- Tu domāji- vainadziņš...

Ed- Balta kaza, vara ragi...

Visi- Nu beidz baidīt...

Ed- Visas četras kājas kaltas...

Visi- Beidz!!!

Ed- Tā bij labi Jāņu nakti, Puišiem jāti pie meitām:
Jānis ragos, Pēters astē, Es kazai mugurā.

Ēr- Kazai, kas tā par balto kazu?

Ed- nu tāda zila..... honda